

పిచ్చివాడు

రచన: ఆకెళ్ళ సూర్యనారాయణ

“స్టాంపకం ఉన్నావా!” - “నూ” -ని చూడ
 టోనే - “ల” - వేసిన మొదటి ప్రశ్న
 ఇదే. బాణంలా గుచ్చుకొంది “నూ”కి ఈమాట.
 తన హృదయంకేసి చేతనిజూపి “దానిని అడుగు
 తెలుస్తుంది” అన్నాడు. మరుక్షణంలో వారిద్ద
 యా నవ్వుకున్నారు కాని హృదయవేదనా భరి
 తమైనదా వచ్చి.

“నూ”కి భగవంతుడు మూడు గీతలలోను
 గూడా ఈ ర్యే జూపించేడు. ఆ సంగతి
 “నూ”కి తెలియదు. తానెప్పటికైనా సుఖిస్తా
 ననే అతని ఊహ. ఎదటి హృదయము నిష్క
 లంక మనుకుంటాడు. అంచేతే బసవాళ్లు అకార
 ణముగా అతనిని ద్వేషిస్తారు. ఎందుచేతనో?
 యొక్కడి కక్కడే సర్దుకొబోతాడు. ఈ సర్దు
 కొవడము వారికి యెక్కువ అపకారముజేస్తుంది
 గాబోలు, ద్వేషము ద్విగుణీకృతము అవుతుంది.
 తన పల్లెటూరి బడిపంతుల పనికే తృప్తి పడ
 తాడు. తన స్వల్ప జీతములోనుంచే ఏదో కొంత
 మిగల్చడానికని ప్రయత్నిస్తాడు. ఆలుముకున్న
 ఆవులు యితనిజేబు ఖాళీచేస్తూ ఉంటారు. ఆ
 వేసవి శలవులకు దూరముగా ఉన్న స్వగ్రామము
 జేరేడు. ఉద్యోగపు ఊళ్లోకంటె యిక్కడ
 ఏదో సుఖిద్దామని గాబోలు అతని ఊహ!

“కే” ఈ అభాగ్యుడికి సహా ధర్మచారిణి
 వింది. పల్లకి యొక్కతే గౌరవము లభిస్తుందనే
 వయస్సులోనే “నూ”కి “కే” వచ్చింది. పిన
 తండ్రి అరుపుల్లోను, తల్లి కన్నీటిలోను, బంధు
 వుల బెదిరింపులలోను నూగవాడ పోయేడు.
 తనకే చిన్నతనములో వివాహము ఏమిటని నెప్ప
 టానికి భయపడ్డాడు. పాపం “కే” కి వచ్చులే
 దని పల్లెటూరిపిల్ల భర్తను ఏవిధముగా లోబర
 చుకోవాలో తెలియదు. వంశ పారంపర్యాయ
 ముగా వచ్చే తండ్రిగారి హక్కు భుక్తములో
 ఉన్న “పట్టుదలను” మాత్రము జీర్ణము చేసు
 కొంది; దానితోపే భర్తను లోబరచుకోవాలను
 కుంటుంది. పిచ్చిపిల్ల యెరుగదు దానివల్ల అకా
 రణముగా భర్త మనస్సులోని తనవూద అసహ్య
 ముకే వుండు. లేని చాలాబాధ పడతాడని.

అన్నివిధాలా భర్తకు అనుగుణ్యముగా ఉం
 డాలనే జూస్తుంది. ఆమె ఉద్దేశాలకంటె పట్టు
 దలే ముంగు నడచి భర్త ప్రేమకు దూరము
 జేస్తోంది.

“ల” సుకుమార హృదయ. అందాల రాణి;
 కాని అభాగిని “నూ”ని చిన్నతనమునుంచి ఎరు
 గును. అమాయకముగా ప్రేమించింది “నూ”ని
 దూరపు బంధువుల అమ్మాయి.

చిన్నతనమునుంచి వేసవికాలపు శలవులకు
 బంధువుల ఇంట్లో కలవటము ఆలవాటు
 ఇద్దరకూ.

అడుకొనేటప్పుడు ఇద్దరూ పోట్లాడుడుకొనే
 వారు. కాని ఒకళ్లపైన ఒకళ్లకు ద్వేషము
 లేదు. ఎవరికి బాధగా ఉంటుందో! అనే రెం
 డవవారి భయము. “ల”ను అక్కగారు అడి
 గేది. ఏమే బావను పెండ్లాడతావా? అని ఎందు
 చేతనో ఒక్కసారిగా బావ మొహములోకి
 జూసి నవ్వేది. వెంటనే ‘నేను పెళ్ళాడను
 బాబు! బావ కొడతాడు.’ అనేది ఈ మాట
 వింటే “నూ”కి యొక్కడలేని ఉడుకు మోత
 నము వచ్చేది. ఇంకెప్పుడూ ‘ల’తో మాట్లాడ
 కూడ దనుకొనేవాడు మరో కాస్తేపటికి
 యొక్కడినుంచో ‘ల’ వచ్చి మూలి బిడాయించు
 కున్న “నూ” మొహములోకి మొహము పెట్టి,
 ఏంబావా! కోపం వచ్చిందా! నాతో మాటా
 డవ్. పోనీ! అని దీనముగా అడిగే సరికల్లా కోప
 మంతా ఎక్కడికి పోయేదో!

కాలము గిర్రునలిరిగింది. “ల”కు పుస్తకట్టిన
 ఆల్పాయుష్కుడు పెండ్లి విసనాలుగుమాసములు
 తిరక్కుండానే, “ల”కు తోమ్మిదో యేటనే
 తాను కట్టిన పుస్తకీ తెంపేసేడు.

“ల” - “నూ” లు అనేకమార్లు కలుసు
 గున్నారు. వారిలో ఏదో హృదయాన్ని చేదించే
 వేదన ఉండేది. అది వారికండ్ర చూపుల్లోకే
 ద్యోతక చూతుండేది. పక్కముకొని వారి ప్రేమ
 ఫలము, అంతకంటె యెక్కువగా పరిమళించ
 లేదు అప్పట్లో.

ఆ శలవుల్లో పెండ్లిలో కలుసుకున్న “ల” “నూ”ల ప్రేమఫలము పండి పరిమళము గుప్పున ఒండొరుల ముఖాన కొడుతోంది. వారిచూపులు సంఘముచే తమకు గావింపబడిన అన్యాయానికి దురపిల్లుతుత్నాయి.

పెండ్లితంతు ప్రారంభించేడు పందిట్లో పుగో హితుడు. బాజా భజంత్రీలు మధ్య మధ్య ‘ఆగండియే’ అన్న కేకకు ఆగిపోతున్నారు.

‘ల’ ఎచ్చటా పందిట్లోలేడు. అడవారి గుంపు నంతా వెలికేయి ‘నూ’ కళ్ళు లోనికి వెళ్ళేడు. ప్రక్కగదిలోకి అడుగుబెట్టేడు మంచముపైని వెక్కివెక్కి ఏడుస్తోంది ‘ల’. నిర్ణాంత పోయేడు. దగ్గరకు వెళ్ళేడు. ఏమనాలో తెలిసిందికాదు ‘నూ’ని చూడడంతోనే ‘ల’కు దుఃఖము పొరివచ్చింది. ‘నూ’ని బ్రతిమాలాడు ఏదో చాతనయినట్టు బుజ్జగించేడు; తనలో పందిట్లోకి రమ్మన్నాడు రాలేనంది. ‘నువ్వు రాకపోతే నేనూ వెళ్ళను అక్కడకు’ అన్నాడు.

‘నూ’ మొహములోకి చూచింది; ఏమనుకుందో! కన్నీటిని తుడుచుకొంది ముందు ‘నూ’ వెనుక ‘ల’ వచ్చేరు పందిట్లోకి.

కిటికీలో ‘నూ’కి కనిపిస్తూ కూర్చుంది. పందిట్లో ఏమి జరుగుతోందో, వాళ్ళకు తెలియలేదు. వాళ్ళ హృదయాలలోని బాధమాత్రము పరస్పరము చూచుకుంటున్నారు.

కిన్నెరసర్పముతో మేళవించి పాడగలదు ‘ల’ ఆమె పాటకు గాళ్ళు కరుగుతాయి. ‘నూ’పాడమంటే ‘ల’ కు యొక్కడలేని సంజోషము ఉత్సాహం వస్తాయి. ఆమె పాడుతూ ఉంటే తన్మయమడవుతాడు. పాట అయిన తరువాత ఒండొరులను చూచుకొని, చిరునవ్వు నవ్వుకునే వారు; వెంటనే హృదయంలోంచి వచ్చేది బాధతో నిట్టూర్పు.

ఆ పెండ్లిలో వారు విడిగాలేరు. ఒండొరులు ఎదురుగా కూర్చుంటే గంటలు నిమిషాలుగా నడచేవి.

“అ”-“ల”కు ఒక అప్పగారు వారిని పసికట్టింది కాబోలు, “ల”ను దూరంగా ఉంచటానికి ప్రయత్నించేది. కాని ఆమెను తప్పించుకొని తిరిగేవారు. వారి హృదయాలలోని బాధంతా జెప్పకొని, హృదయబరువు కొంత

తగ్గించుకున్నారు. తమకు జరిగిన అన్యాయానికి దుఃఖించారు.

ఆరాత్రి ఊరేగింపు; పెళ్ళివారంతా ఊరేగింపుకు వెడతారు. “ల” ఊరేగింపుకు వెళ్ళకూడదు. “నూ” ని అడిగింది. నువ్వుకూడా ఊరేగింపుకు వెడతావా! “ల” మొహంలోకి చూసేడు “నూ”. ఆమె ముఖములో ఏదో బాధలో “నువ్వు వెళ్ళవద్దు.” చెప్పినట్లయింది.

“వెళ్ళను” అన్నాడు “నూ” “ల” గదిలో మంచముపై పడుకుంది. “నూ” కూడా వెళ్ళేడు. గదిలోనికి “ల” మొహములో హృదయావేదన ఉంది.

‘ల’ అని పిలిచేడు ‘నూ’ తన రెండుచేతులతోను ‘ల’ చేతులను పట్టుకుంటూ.

“బావా!” గద్దదంగా ఒణుకుతూ జవాబిచ్చింది.

ఒండొరులు ముఖాలలోనికి బాధతో చూచుకున్నారు. వారికండ్లు తొగినవారి కండ్లలాగ ఎర్రబడ్డాయి.

అప్రయత్నముగా ‘ల’ చేతులను ఎత్తి తన మెడకు పెనవేసుకున్నాడు. తరగడాలో ఇమిడిన ఆమె ముఖమును తనవైపు రెండుచేతులలోను ఇమిడ్చి తన ముఖమును వంచేడు.

వారి వెదపులు దేనినో కాంక్షిస్తున్నాయి. నిట్టూర్పులు వారిద్దరి ముఖాల మధ్య బంధించబడ్డాయి.

నాగవిల్లి అయింది. భోజనాలు అయ్యాయి. ‘ల’ వెళ్ళిపోతుంది. వారిద్దరకు ప్రపంచములో ఇక ప్రేమించతగ్గ వస్తువులేను. కన్నీరంతా ఎప్పుడు పైకి వద్దామా! అని కొలకుల్లోంచి తొంగి చూస్తోంది.

బండి వచ్చింది. ‘ల’ వెడుతుంది. ‘నూ’ కనిచూచింది. గదిలోనికి వెళ్ళింది. అనుసరించేడు ‘నూ’ సావిట్లో అప్పగింతలు జరుగుతున్నాయి. అడ పెళ్ళివారికి కన్నీరు చెక్కిళ్లమీద నుంచి జారుతోంది.

‘వెళ్ళిరమ్మన్నావా! బావా!’ ‘నూ’ కండ్లలోకి అసురాగముగా చూస్తూ, కన్నీటిని కొలకులోకి వంసుతూ అంది; ల.

'నూ' కండ్లలో చీకటి కనిపిస్తోంది. శరీరం గిర్రున తిరుగుతోంది. వారిద్దరి మధ్య 'శే' బంధువులు కలిసి అన్యాయము అంటూ అరుస్తున్నట్టు తోచింది.

'ల' వెండుచేతులను 'నూ' పట్టుకున్నాడు. ఆ చేతులను తన హృదయానికి ఆస్పృకున్నాడు.

'శే'కి అన్యాయము చేయటములేదా! 'శే'కి ఇచ్చిన హృదయముమీద, 'ల' చేతులను ఉంచవచ్చా? మోసము గాదూ! అసలు 'శే'కి హృదయము ఇచ్చినా! తన హృదయములో 'శే' కన్నించలేదు. అంతటా 'ల' మాత్రము ప్రతిఫలిస్తోంది.

ఇద్దరు ఒకే ఆవస్థలో ఉన్నారు.

'బావా! ఈ అభాగినిని మాత్రము మరచిపోక, ఇంకా ఏదో జెప్పబోయింది. ఇంతలోకే 'ల' అనే పిలుపుతో 'ల' తన ఆమృతహస్తాలను 'నూ' హృదయముమీదనుంచి మెల్లిగా, బాధతో తీసుకొని, పైటచెరగుతో కన్నీటిని

తుడుచుకుంటూ 'నేను వెడుతున్నాను. నా హృదయము మాత్రము, నీ హృదయములో దాచుకున్నా అన్నట్టు వెనుతిరిగి చూస్తూ' దీనముగా గది వాటింది.

'నూ'కి ఇక వాస్తవములో అంతాశూన్యమే. ఎదురుగానిల్చుని 'శే' "ఏమిటి మీఊహ నన్నేం జేద్దామని" అంటోంది.

"జాగ్రత్తపూత్రమైనా తోందరపడ్డావా! నీవని చెప్తా"నంటోంది సంఘము.

'నీకు నీవే, మాకు మేమే' అంటున్నారు, బంధువులు.

"తన హృదయాన్నంతా నీ హృదయములో అమాయికముగా దాచుకున్న 'ల' హృదయాన్ని దొంగిలి అన్యాయము జేస్తావా!" అంటోంది.

'నూ' హృదయము.

ఏమీతోచక 'శే' బంధువులు, 'ల' హృదయమూ అంటూ పిచ్చికేకలు వేస్తున్నాడు 'నూ' పాపంపిచ్చివాడు.

ఆరోగ్యజీవనము

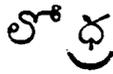
మీ అందుబాటులోనే వుంది

మనం ప్రకృతికి దూరమౌతున్నాము

అటులనే ఆరోగ్యానికినీ

కాని, గృహిణి ఆరోగ్యముగ వుండనియడల మొత్తము గృహమే అనారోగ్యమై అనాకర వంతమై వుంటుంది. శ్రీ ఆరోగ్యమును ఏ పరిస్థితులందైనను కాపాడకొనాలి. శ్రీ ఆరోగ్యజీవనము అందుబాటులోనే వుంది. "లోధ్ర" శ్రీలకు ఆరోగ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది. లోధ్ర నేవనము గర్భాశయ రోగములను నిర్మూలించి సౌందర్య సౌఖ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది.

సుదతుల సౌఖ్య సౌందర్య జీవనమునకు

కేసరి కుటీరం లిమిటెడ్., మద్రాసు.

తెలుగుజిల్లాలకు, నైజాముకు ఏకెంటు: సీతారాం జనరల్ స్టోర్స్, బె జ వా డ.

